

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

KÜLÖNKIADÁS

X. évf. 2001. szeptember 2.

RÉGI ÉS ÚJ ÉPÜLET AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZ IRÁNYÍTÁSA ALATT. –

Új kollégium a középiskolásoknak, a régi általános iskola újra a miénk...

A nyíregyházi gyülekezet iskolát kapott vissza és új kollégiumot vehet használatba az új tanév küszöbén. A 4.sz. Általános Iskola ősi evangélikus intézményként működött az iskolák 1948-ban történt kényszerű államosításáig. Az egyházi ingatlanok rendezéséről megjelent parlamenti törvény értelmében először városi ingatlanok épületeiben kezdte meg az egyházi iskola működését, mostantól, 2001. szeptemberétől pedig a régi egyházi környezetben folytatja munkáját.

Ez a néhány mondat rideg jogászi megközelítésben mondja el a történeteket. Hívó szemmel azonban Isten történelem formáló hatalmát látjuk az események mögött. Neki köszönjük meg, hogy elhozta népe életében a szabadság hajnalát. Így napjainkban minden külső kontroll és belső korlát nélkül végezheti az egyház Istentől kapott szolgálatát, a hitébresztést épp úgy, mint az oktató-nevelő munkát. A karitatív tevékenységet épp úgy, mint a keresztény kultúra terjesztését.

Hármas feladat hárul a nyíregyházi evangélikusok nagy családjára. Egyfelől fontos, hogy a szülők az evangélikus iskola kínálatát igénybe vegyék, s minél többen ebbe az ősi iskolába írássák be gyermekeiket. Ez az intézmény azt a többletet adja a felnövő nemzedéknek, ami egész életükön át elkísérheti őket. Ez pedig az a jellemformáló nevelés, amely egyenes gondolkodású, jót cselekvő, meleg érzelem világú és tisztességes keresztényekként kívánja őket Krisztus követésére hívni. Így válhatnak nemzetünk felelős polgáraivá és építő tagjaivá.

A pedagógusokra hárul az az embert formáló szép feladat, amely az oktató és nevelőmunkában ifjainkat elvezeti a szellemtudományok gazdag tárházának színes világába és olyan példás személyiségeket állít fiatalságunk elé, akiknek pályafutása szilárd erkölcsi alapokon nyugodott és munkásságuk közösségépítő, egyházunkat gyarapító, hazánkat felvirágoztató és Isten dicsőségét szolgáló élet volt. Erdemes itt Kos-

suth Lajosra, Petőfi Sándorra, Szentágotthay Jánosra hivatkozni sok más kiváló személyiség mellett.

Természetesen a tanulók felelőssége a legnagyobb. Nekik kell eldönteniük, mennyit merítenek a tudás óceánjának mélységéből, mennyire engedik hatni lelkük mélyén mindazt az ismeretet, amely felnőtté formálja őket. Képességeinket mindnyájan Istentől kapjuk. Szorgalmunk már akaratumk erőfeszítése által megsokszorozhatja eredményeinket. Einstein, a relativitás atyja mondotta, zseninek lenni nem más jelent, mint szorgalmasnak lenni. Olyan világ vesz bennünket körül, amelyben a szilárd jellem megbízhatóságának átfogó tudással kell ahhoz párosulnia, hogy jó eséllyel induljon valaki a felnőtt világban való helytállásra az élet bármely területén.

Azért imádkozunk az új tanév kezdetén, hogy Isten Szent Lelke hassa át szülők, pedagógusok és tanuló ifjúságunk szívét-lelkét. Hadd éljék meg, hogy Isten nem a csüggedés, hanem az erő, szeretet és bölcsesség Lelkét adta nekünk. A bölcsesség kezdete pedig az Isten félelme.

Új kollégiumot szentelünk, elsősorban középiskolás tanulóink számára. Egyházunk gondol azokra a fiatalokra, akik távol a megyeszékhelytől élnek, de az evangélikus, vagy más középiskolában kívánják folytatni tanulmányaikat. A vonaton vagy autóbusszon történő bejárás fárasztó, esetleg lehetetlen számukra. Így az evangélikus kollégium falai között található - reménység szerint – fészek-meleg otthonra. Felekezeti hovartartozás figyelembevétel nélkül várjuk azoknak a jelentkezését a szép, modern komfortos kollégiumba, akik vallásos, keresztény légkörben kívánnak élni, tanulni, s felkészülni hivatásuk gyakorlására.

Ez az otthon alkalmat nyújt az ökumené megélésére a különböző felekezetek összejövetelein való részvétel során. Természetesen érdeklődő, a kereszténységet megismerni vágyó ifjak jelentkezése is lehetséges. Istentisztelet, igeolvasás és imádság, éneklés és a termékeny csend megélése mind-mind hozzátartozik a keresztény hit gyakorlásához. Sok beszélgetés, kirándulás alkalom a szellemi útkeresés és a lelki tájékozódás ösvényén a saját világnézet kialakítására és az élet értelmének megtalálására. Akik közénk érkeznek, azokat az ősi zsoltár szavaival köszöntjük:

„Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.” (Zsolt. 25,10.)

Legyen áldás a két új intézmény életén, munkáján és hitet ébresztő szolgálatán. Hordozza a gyülekezet minden tagja imádságban iskoláink életét, és áldozatos szeretete kísérje biztató holnapjukat. Áldjuk Istent, hogy az új évezred első esztendejében új kapukat tárt ki evangéliumának terjedése előtt. Lépjük át a szent küszöböt a Neki való szolgálat belső elkötelezettségével.

D. Szabik Imre
püspök

Szeretettel köszöntjük Odd Bondevik evangélikus lelkészt, a norvég püspöki kar elnökét!

Hjertelig velkommen til Nyiregyháza kjaere biskop!

Tusen takk for besOket! Vi ber om Guds velsignelse i deres liv og arbeid!

Szeretettel üdvözljük denkendorfi vendégeinket!

Herzlich willkommen liebe Freunde, geehrte Delegation der Evang. Kirchengemeinde aus Denkendorf, zum Eröffnungs-Gottesdienst des neunten Schuljahres (Predigt: Bischof Odd Bondevik aus Norwegen), zur feierlichen Zurücknahme unserer alten Evang. Grundschule und zur Einweihung des neuen Internats: „Luther Márton Kollégium” von Landesbischof D. Imre Szebik am 2. September 2001 in Nyíregyháza.

A MI ISKOLÁNK:

AZ EVANGÉLIKUS ELEMI ISKOLA

Közel hetven évvel ezelőtt íratott be édesapám a Központi Evangélikus Elemi iskolába. Első tanítóm Neumann Jenő volt, aki harminc évvel korábban őt is tanította. Központi volt az iskola, mert hozzátartozott még 4 városi kisiskola a Debreceni, -Nádor,- Körte utcákban és a Széna-téren, valamint 15 tanyai iskola. Központja volt gyülekezeti életünknek is. A főbejáratától balra a lelkészi, jobbra a gondnoki hivatal és a tanácsterem nyílt. Az emeleten helyezkedett el a díszterem, melynek az előcsarnokában egy kép volt látható. Luthert ábrázolta amint reformátorunk a császár szemébe mondja: „Itt állok, másként nem tehetek!” Vele szemben a déli falon két márványtábla örökítette meg a gyülekezet első világháborús 400 hősi halottja nevét. A díszteremben tartotta a gyülekezet az évkezdő aliansz imahetet. Itt fejezte be az évet az újévvárással. Itt bontakozott ki az evangélizáció. Ezeken az alkalmakon az „Énekem az Úr!” énekfüzet dallamait énekeltük.

A főbejáraton nem közlekedtek az iskolások, hanem a szélső bejáratokon. Az északi kapun jártak be a lányok és ott voltak a tantermeik is. A déli kapun a fiúk jártak be. Még az iskola udvarán is elkülönültek a lányok és a fiúk. Négyablakos tágas tantermeink voltak. Padlójukat olajjal kenték fel. Falaikat fehér mésszel meszelték ki. A fűtést vaskályhákkal oldották meg. Két négyülékes padosorban legalább 40-50 gyerek volt egy osztályban. A tanító úr asztala egy dobogón állt, mellette egy állványos, forgatható, fekete tábla. Számológépünk vaspalcáin fagömböket csúsztathattunk.

Tanítóink kivétel nélkül idősebb férfiak voltak. A fiatal kezdő tanítókat a távoli tanyai iskolákba helyezték. Évek múlásával kerülhettek a központi iskolába. Az első osztályban egy ABC-s könyvünk volt, a többi osztályban egy olvasó-

könyvünk. A Luther Házban a diakonisszák boltjában olyan irkákat, füzeteket vehettünk, melyeknek a fedőlapján a templomunk, az iskolánk és közte a Luther Ház volt látható a püspöki hivattal. Nekem még volt a hátításkámban palatáblám is, amire palavesszővel lehetett írni.

Nem csak hétköznap voltunk az iskolában. Vasárnap a díszteremben gyermek istentiszteletre gyűltünk össze, ezután a tantermeinkbe mentünk, és „Vasárnapi Iskolán” vettünk részt. Aranymondásokat, bibliai történeteket tanultunk. Minden héten két órában hittanóránk is volt.

Májusban a város valamennyi iskolája egyszerre vett részt majálison, a Sóstón. Júniusban a szülők jelenlétében tartotta meg a tanító úr a vizsgát a bizonyítvány- és jutalomosztással együtt.

Büszkék voltunk az iskolánkra, mert a legszebb és a legnagyobb volt a városban. 1936-ban ünnepeltük templomunk 150 éves jubileumát. Ekkor kapott templomunk és iskolánk új külsőt, nemes vakolatból.

Most, amikor újra evangélikus lett százöt éves alma materünk, hálaadással énekeljük sok ezren itt tanult énekeinket:

„Jer, dicsérsz Istent...” „Dicsérd, én lelkem a dicsőség örök Királyát”

Dr. Reményi Mihály

A Nyíregyházi Luther Márton Kollégium

A kollégium Béla utcai épületét az Evangélikus Egyház 1992-ben kapta kárpótlásként, hogy az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium vidéki tanulóinak elhelyezését megoldja.

A város központjában, a gimnáziummal szemben lévő földszintes épület valaha egy evangélikus borkereskedő tulajdonában volt, mely a szocializmus éveiben először népi-, majd fiú-kollégiumként működött. Működési engedélye 80 tanuló elhelyezését tette lehetővé. A kezdetektől fogva a régi épületben működő kollégium messze elmaradt műszaki színvonalában, komfortfokozatában a magyar általános és átlagos színvonalától.

A konyha és étterem, mely az alagsorban volt, folyamatos tárgyát képezte az ÁNTSZ vizsgálatainak. Működtetési engedélyét évről-évre csak úgy adták meg, hogy idővel új kollégium fog épülni.

Országos egyházunk 1999-ben határozta el, hogy megépíti az új kollégiumot, amely immár 120 fő befogadására alkalmas és megfelel az európai normáknak. A tervezéshez és a munkálatok megindításához 20 millió Ft.-ot kapott a Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet, melyből a kezdeti lépéseket azonnal megtettük. Rezsőfi Agnes okleveles mérnököt kértük fel, hogy tervezze meg az épületet, a műemléki környezetben. Telket a régi központi elemi iskolánk udvarán adott számunkra a gyülekezet.

Az iskola az Evangélikus Nagytemplommal szemben, -mely városunk egyetlen műemlék épülete- helyezkedik el, 1893-ban eklektikus stílusban épült. A tervezőnek ilyen környezetbe kellett beilleszteni az új internátust, mely több szakértő állítása szerint, nagyszerűen sikerült. A homlokzaton megjelennek a modern kort idéző rozsdamentes acél elemek, melyek harmóniában vannak a korábbi időköt idéző építészeti megoldásokkal (párkányok, kváderes vakolat). Úgy érezzük, hogy városunknak is díszé lesz az új kollégium.

A kivitelezési munkák elvégzésére pályázatot írtunk ki, melyet a NYÍRÉP Kft. nyert el. Ez az építő vállalat kiváló minőségben, határidőre elkészítette a házat.

A kollégiumban a 120 tanuló három ágyas szobákban kerül elhelyezésre. Két hálószoba, egy zuhanyzófülke és egy WC, valamint az előszoba alkot egy lakóegységet. A lakószintekhez tartozik továbbá egy ügyeletes tanári szoba, egy társalgó-TV szoba, egy élelmiszertároló étkező teakonyha helyiség. A lakószintek az első, a második emeleten és a tetőtérben vannak. A földszinten kaptak helyet az irodák, a tanári szoba, a számítógép-terem, a diák önkormányzati és a stúdió szoba, a könyvtár, a betegszobák és a vendégszoba. Az alagsorban található egy 150 személyt befogadó gyülekezeti - illetve előadóterem, a kondicionáló terem, a ping-pong szoba, a különböző öltözők, a mosókonyha, a raktárak és a karbantartó műhely. Az épületben különbejáratú szolgálati lakást is kialakítottunk a házmester számára. A tetőtérnek csak egyik fele van beépítve, itt helyezük el a fiútanulókat, a másik felében anyagi lehetőségeink függvényében tanulószobákat szeretnénk kialakítani.

A lányok szobái az első, illetve a második emeleten vannak. A felsoroltakból látszik, hogy a tanulók kényelmes elhelyezésén túl, az épület iskolai szünetekben szálláshelyként is funkcionálhat. A közösségi helyiségek pedig lehetőséget kínálnak arra, hogy akár a nyíregyházi, akár más gyülekezetek és egyéb szervezetek előadások, rendezvények lebonyolítására használhassák azokat.

A kollégium épületében konyhát nem alakítottunk ki, mivel az általános iskola udvarán egy külön épületben konyha, illetve étterem van. A kollégium építésével párhuzamosan azonban meg kellett oldani a régi konyha felújítását, illetve kapacitásának 300 adagosról 600 adagosra bővítését.

A beruházás első ütemében tanulótermeket nem alakítottunk ki, a tanulószobai csoportfoglalkozásokat az általános iskola tantermeiben fogjuk lebonyolítani. A sportfoglalkozások egy részét szintén az általános iskola tornatermében végezzük, de az udvar is lehetőséget nyújt a labdajátékokhoz.

A beruházást a Magyarországi Evangélikus Egyház finanszírozta. Az épület berendezés nélkül 260 millió Ft.-ba került. Ehhez a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma 2000-ben és 2001-ben 100-100 millió Ft. összeggel járult hozzá. Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata 30 millió Ft. kölcsönt biztosított eddig a beruházáshoz. Egyházunk további 20 millió Ft. kölcsönt folyósított, ezen kívül folyamatban van egy nagyléptékű pályázatunk, a Széchenyi terv keretében meghirdetett vallási turizmus tárgykörben, a berendezési tárgyak beszerzésére. Több kisebb pályázatot is benyújtottunk, többek között stúdió kialakításának céljára. Reményeink szerint mind az épület, mind berendezése alkalmas lesz arra, hogy benne a tanulóifjúság kellemes elhelyezést nyerjen, a tanárok pedig keresztyén szellemben, evangélikus hitünk szerint tudják nevelni őket.

Martinovszky István
igazgató

Újra a hajdani Evangélikus Központi Elemi Iskola épületében Nyíregyháza Evangélikus Általános Iskolája

„Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma” (Jer.Sir. 3,22.)

Ez alatt a bízató prófécia alatt indult Evangélikus Általános Iskolánk 1996. szeptember 1-jén az ismert előzmények után, elég mostoha körülmények között az Arany János utca 7. szám és a Krúdy köz 2-ben „albérlésben”.

Az iskola szülői közössége és nevelőtestülete, de az egyházközség közössége és vezetése is az Úr különös ajándékának, kegyelme megnyilvánulásának érezte, tekintette a lehetőséget az után, miután az Egyházközségi Képviselőtestület úgy döntött, hogy természetben tartja meg a Központi Iskola épületét. A benne működő önkormányzati iskola nem vállalta az egyházi jelleget.

Az említett érzéseken túl, hálával telve és mély elkötelezettséggel, ambícióval kezdtük meg és végeztük szolgálatunkat, párhuzamosan törekedve arra, hogy megtartsuk az iskola szakmai színvonalát, megismerjük újszerű életünk, munkánk sajátos elemeit ismeretekben, a gyakorlati tevékenységek terén, szemléletben és lehetőleg minden más tekintetben.

Ezekhez igen sok segítséget kaptunk szinte mindenkitől és minden téren, s ezek felejthetetlen emlékek számunkra. Éltető erőként hatott a püspök úr bizalma, az országos felügyelő úr meleg hangvételű köszöntője az első tanévnyitáson, az egyházközség vezetőinek és a gyülekezeti testvérek szeretetteljes segítése és öröme, valamint a testvérintézmények valóban testvéri támogatása. Az utóbbiak közül különösen kiemelhetem a győri evangélikus intézmények akkori igazgatóját, aki eljött hozzánk, hogy lelki, spirituális, tartalmi és sajátos szervezési kérdésekben adjon segítséget nevelőtestületünknek, az iskolának. Az orosházi evangélikus iskola nevelőtestülete pedig két napra fogadta nevelőtestületünket ugyanezen témák iskolai gyakorlati megbeszélésére.

Úgy indultunk, hogy kettő, de legkésőbb három év múlva megoldódik költözésünk a végleges épületbe. Vagy úgy, hogy az egyház épít az általános iskolának új épületet, vagy a város épít új épületet a Kodály Zoltán Általános Iskola számára. A körülmények úgy alakultak, hogy az utóbbi valósult meg, és nem három év alatt, hanem öt év elteltével. Nem maradt azonban eseménytelen a harmadik év sem. 1999. nyarán csatlakozott hozzánk az akkor megszüntetett Báthory István Általános Iskola szüleinek, tanulóinak, és nevelőinek jelentős része úgy, hogy mi a felső tagozatunkkal az Arany János utcáról a Báthory utcára költözhattünk, már iskolai körülmények közé. Az összeszokás, az összehangolódás hála Istennek nem járt különösebb gondokkal, de mégis bizonyos értelemben és mértékben egy kicsit újrakezdést jelentett a fő folyamatok folytatásával is.

Időközben elkezdődött a Kodály Zoltán Általános Iskola új épületének építése, az egyházközség pedig felmérte a Luther utcai épületünk állapotát. Az építkezés befejezése az ötödik tanév végére csúszott, iskolánk főépületéről pedig szomorú tények derültek ki. A tizenöt évvel korábban végzett felújítás során a tetőszerkezetet nem időállóan, valószínűleg nem kellő szakszerűséggel készítették el, ezért, és más okból is, a főpárkányzat lehullásától kell tartani. Ezért van az épület mellett, a járdák fölött védőtetőzet, vagy elkerítés. Ezen gondok megszüntetése a következő évek felújítási feladatai lesznek. Enyhítheti viszont rossz érzéseinket, hogy a helyenkénti falnedvedéstől eltekintve, az épület belül szép, jó állapotban van és viszonylag fiatal tornatermi épülettel kiegészülve, átalakított felújított konyhával és ebédlővel, valamint teljesen felújított vizes blokkokkal fogadhatjuk a tanulókat a tanév kezdetén. Köszönhető ez annak, hogy az Országos Egyház idén nyárra nyolcmillió Ft. felújítási keretet biztosított számunkra, amit egy kevés saját erővel is ki tudtunk egészíteni.

Sokat túrtünk, sokat áldoztunk, sokat vártunk, sokan és sokat imádkoztunk, hogy meg-
 éljük, elérjük ezt. Gyerekek, szülők, pedagógusok, dolgozók és evangélikus testvérek, va-
 lamint barátok és szimpatizálók egyértelmű, kicsit izgalommal teli örömmel várják, várjuk
 az első tanév kezdetét az ősök hitéből, szorgalmából az iskola, a tanulás iránti kötődésből
 épült műemlék- jellegű épületben.

Végre mindenki együtt, és végre a végleges helyen. Ez az érzés hatott át bennünket, ami-
 kor elkezdtünk készülni a rendkívüli tanévnyitó rendezvényeire, amikor elkezdtük az ez
 alkalomra összeállított könyv szerkesztését, amikor elkezdtük az épületbe való fokozatos
 visszaköltözést, amikor már itt megtartottuk az első tantestületi értekezletünket, amikor
 idős testvérünkötől átvettük az iskolának ajándékozott Luther képet, és még lehetne sorolni.
 Hálát adok az Úrnak, hogy gondja volt ránk, segített bennünket és újra megtanította:

**„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és
 nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs. 40,31.)**

Megköszönöm testvéri szeretettel mindenkinek, akinek része volt abban, hogy ez a
 csoda megtörtént, aki bármennyit is és bármiben is segített és közreműködött az esemé-
 nyek, folyamatok kedvező alakulásában. Nagyon sokan voltak!

A hit ereje, az evangélium biztatása, a testvérek és barátok segítsége az, amire építjük éle-
 tünket, munkánkat itt az ősi épületben!

Takács Ferenc
 igazgató

Az évnnyitóra megjelenő iskolatörténeti könyvet az alábbiak szerint ajánlja Püspök urunk a
 kedves olvasóknak.

AJÁNLÁS

Örömmel ajánlom a kedves Olvasó szeretetébe a nyíregyházi evangé-
 likus elemi és általános iskola történetéről szóló könyvet.

Megrendítő eleink áldozatkészsége, a jövő nemzedék nevelése és ok-
 tatás területén. Az a tény, hogy előbb építettek iskolát, mint templomot,
 önmagában jelzi felelős gondolkodásukat. Tudták, hogy az ifjúság istenfé-
 lelemre nevelése és a szükségesség ismeretek elsajátítása az egyház holnapjá-
 nak és a város jövőjének alapja. Szívszorító az a küzdelem, amelyet 1754-
 től kezdődően napjainkig magára vállalt a nyíregyházi evangélikusság, élén
 kiváló papjaival és önzetlen tanítóival. Példamutató az a jövőbelátás, ahogy
 a tanulólétszám növekedésével és az oktatási igény fejlődésével lépést tart
 az evangélikus iskolahálózat a mögöttük lévő közel 250 évben, amelyből
 fél évszázadot a kényszerű államosítás ideje fémjelez, kötelező ateista vi-
 lágnézeti nevelés karakterével.

Az 1990. évben bekövetkezett rendszerváltás adta meg a lehetőséget,
 hogy újra evangélikus iskolák kezdjék meg oktató-nevelő munkájukat.

Amikor Istenünk elhozza a szabadság hajnalát, Nyíregyházán is elin-
 dult a hitben és imádságokban hordozott hólnaptervezés. Amiről álmodni
 sem mertünk, azt adta nekünk Isten iskoláink újraindításában. Nem volt
 könnyű ez a világnézeti váltás sem a szülőknek, sem a pedagógusoknak. Az
 egyház is olykor kételkedve, máskor szorongva kezdte meg munkáját új-régi
 intézményeiben.

Amikor ez a könyv megjelenik, akkor a régi, 1892-ben épült nyíregyházi központi evangélikus általános iskola újra megnyitja kapuját, hogy bevonuljanak rajta tanulni, nemesedni, felnőtté válni, ismeretben gazdagodni akaró ifjak, – emberségben példát mutatni akaró, tudományt megszerettetni kívánó, a hit keskeny ösvényén járó pedagógusok, – Bibliát és Jézus igéjét a meggyőződés tüzevel magyarázni akaró hittantanárok s melegszívű lelkipásztorok, – gyermekeikért imádkozni kész szülők.

Átlépjük az iskola küszöbét, mint a tavasszal újra érkező fecskemadar, ha visszatalál a régi fészkére. Emlékeink újra kezdenek élni, múltunk megelevenedik. Indítsunk az Egyház Ura elkötelezett szent szolgálatára gyermekeink közt, hogy istenfélelem és hit, tudás és emberség gazdagítsa, formálja személyiségüket Evangélikus Egyházunk erősödésére, a magyar nemzet előrehaladására.

Minőségi, színvonalas munkára kötelez a múlt öröksége, a jelen kihívása s a jövőépítés felelőssége.

„Akinek sokat adtak, attól többet követelnek” – mondja a mi Urunk, Jézus.

Áldja Isten gazdagon e könyv Olvasóját, régi-új iskolánk munkáját.

D. Szebik Imre
püspök

Evangélikus Lelkészi Hivatal címe: Luther tér 14.

Tel: 508-770 Fax: 508-770

Hivatalos órák: hétfőtől-péntekig 9-13 és 15-17 óráig,
szombaton 9-12 óra között.

Szerkesztőbizottság:

Dr. Loós Tibor, Pelles Ferencné, Jármezei Ditta

Felelős szerkesztő: Dr. Bodnár Zsolt

Készült: OKTESZT kiadó nyomdájában 800 pld.-ban.